Podstawy Elektrotechniki i Elektroniki część 2

dr hab. inż. Stanisław Hałgas, prof. PŁ

Wiadomości wstępne

Każde **urządzenie elektryczne i elektroniczne** składa się z pewnej liczby odpowiednio połączonych **modułów** (rys. 1).

Rys. 1: Budowa typowego komputera klasy PC

Wiadomości wstępne

Moduły z kolei złożone są z wielu **elementów** (rys. 2).

Rys. 2: Zdjęcie fragmentu płyty głównej

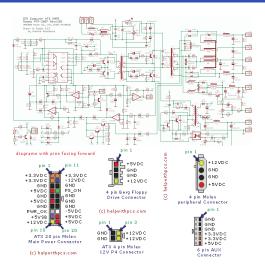
Element obwodu

- Element obwodu model pewnego zjawiska lub cechy fizycznej związanej z obwodem elektrycznym.
- Elementy obwodów dwu- lub więcej końcówkowe (zaciskowe) łączymy przewodami, na ogół idealnie przewodzącymi (rezystancja zerowa).
- Przykłady elementów: opornik, kondensator, cewka, tranzystor, wzmacniacz operacyjny, źródło napięcia i prądu.
- Każdy element rezystor liniowy, cewka liniowa, kondensator liniowy model tylko jednej cechy fizycznej (opór, indukcyjność, pojemność), z pominięciem cech pozostałych.

Schemat obwodu

- Schemat obwodu graficzny obraz obwodu pokazujący połączenie elementów reprezentowanych za pomocą odpowiednich symboli.
- Elementy dwukońcówkowe wyznaczają **gałęzie** obwodu, zaś punkty, w których łączą się dwie lub więcej gałęzi to **węzły** i oznaczane za pomocą kropki.

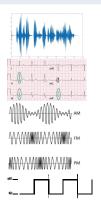
Schemat zasilacza komputerowego klasy ATX

Rys. 3: Schemat zasilacza klasy ATX

Sygnał

- Sygnał pewna funkcja jednej lub więcej zmiennych niezależnych.
- Rozważane będą tylko sygnały jednej zmiennej czasu.

Rys. 4: Różne rodzaje sygnałów

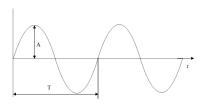
Sygnał

- Przykładowe sygnały: napięcie i prąd w obwodzie elektrycznym, sygnał mowy, zmiany ciśnienia atmosferycznego, temperatury itp.
- Sygnał ciągły sygnał określony w każdej chwili czasu.
- Sygnał dyskretny sygnał określny w dyskretnych chwilach czasu (np. liczba telefonów komórkowych sprzedawanych w sklepie każdego dnia).
- Sygnały ciagłe spotykane w praktyce: sygnałami stały (rys. 5), sinusoidalnie zmienny (rys. 6), okresowo zmienny (np. trójkątny, piłokształtny).

Przykłady sygnałów

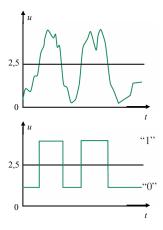
Rys. 5: Sygnał stały w czasie i przykładowe jego źródła

Rys. 6: Sygnał sinusoidalny

Sygnał cyfrowy

- Proces kwantyzacji wartości sygnału podstawa tzw. przetwarzania cyfrowego (cyfrowej abstrakcji)
- Główna zaleta: większa odporność na zakłócenia w porównaniu do sygnału analogowego.
- Ilustracja dyskretyzacji wartości sygnał napięciowy pokazany na rys. 7.

Rys. 7: Przykład dyskretyzacji napiecia

- Kwantyzacja dwupoziomowa: dwa poziomy o nazwie "0" i "1"
- Napięcie poniżej 2,5 V interpretacja poziom informacji "0" – dowolne napięcie o wartości mniejszej niż 2,5 V (np. 1,25 V)
- Napięcie powyżej 2,5 V –
 interpretacja poziom informacji
 "1" dowolne napięcie o wartości
 powyżej 2,5 V (np. 3,75 V)
- Reprezentacja binarna rodzaj dyskretyzacji dwupoziomowej.
- Reprezentacja cyfrowa obecnie synonim reprezentacji binarnej.

Prąd

- Prąd elektryczny ruch ładunków elektrycznych
- Prąd stały (ang. dc) ładunki przemieszczają się w jednym kierunku.
- Prąd zmienny (ang. ac) ładunki przemieszczają się tam i z powrotem.
- Sygnał prądowy może być też inną funkcją czasu (np. wykładniczą).

Napięcie

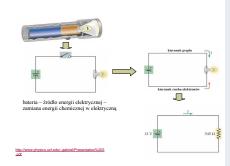
- Prądy są mierzone jako płynące przez element obwodu prawidłowe jest stwierdzenie, że prąd przez rezystor wynosi 10 A.
- Napięcia mierzone są na elementach prawidłowe jest stwierdzenie, że napięcie na rezystorze (jego zaciskach) wynosi 12 V.
- Napięcia są zawsze mierzone w odniesieniu do czegoś np. napięcie dodatniego zacisku baterii to "tyle i tyle woltów" w odniesieniu do ujemnego zacisku.
- Punkt odniesienia dla napięć w obwodzie jest często oznaczony symbolem masy, odniesienia, uziemienia, potocznie ziemi (ang. ground).
- Jeżeli na schemacie jest obecny symbol uziemienia, powinno uważać się go za punkt odniesienia, w którym napięcie jest określone jako zerowe.

Napięcie

- Typowe wartości napięć stałych spotykanych w życiu codziennym:
 - 1,5 V (baterie typu AAA oraz AA),
 - 2 3 V (np. baterie 2032),
 - **9** V (bateria 6F22)
 - **1** napięcia: +12 V, -12 V, +5 V, +3.3 V z zasilacza komputerowego.
- Wartość skuteczna napięcia sinusoidalnie zmiennego wykorzystywanego w gospodarstwach indywidualnych wynosi 230 V, a jego częstotliwość 50 Hz.

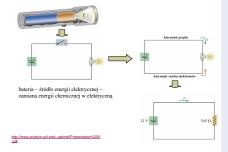
Obwody i elementy skupione

- W postępowaniu inżynierskim często rozwiązywane są problemy na pewnym
 poziomie abstrakcji. pozwala to na płynne przejście od ścisłej nauki do inżynierii
 i pominięcie przez inżyniera naukowych drobiazgów odgrywających drugorzędną rolę
 w danym zastosowaniu.
- Traktowanie elementów jako dyskretne (skupione) jest podstawowym poziomem abstrakcji w klasycznej teorii obwodów – polega na przypisaniu pojedynczej wartości każdemu elementowi, ignorując rozkład wartości wewnątrz elementu.

Rys. 8: Typowy proces modelowania obiektu fizycznego

- Prosty obwód składający się z baterii, przewodów, przełącznika i tradycyjnej żarówki pokazany na rys. 8.
- Bateria dostarcza energię potrzebną do wymuszenia ruchu elektronów w pętli, nagrzewania włókna żarówki – żarówka emituje dużo ciepła i trochę światła.
- Energia przenoszona jest ze źródła, czyli baterii, do obciążenia, czyli żarówki.
- Jaki prąd płynie przez żarówkę???.

Rys. 9: Typowy proces modelowania obiektu fizycznego

- Żaden prąd nie płynie, dopóki wyłącznik nie zostanie zamknięty.
- Przybliżenie polega na zastąpieniu (modelowaniu) żarówki (elementu nieliniowego) rezystorem liniowym o wartości 545 Ω, pominięciu rezystancji wewnętrznej baterii, rezystancji wyłącznika i rezystancji przewodów.
- Przy takich założeniach, $i = \frac{12}{545} = 22 \text{ mA} \text{z}$ prawa Ohma.

Obwody i elementy skupione

- Obwody o parametrach skupionych zbudowane są z elementów skupionych (dyskretnych) połączonych idealnymi przewodami.
- Założenie o obwodzie, że jest obwodem skupionym fundamentalne założenie umożliwiające przeniesienie obliczeń układów elektrycznych z dziedziny fizyki do dziedziny inżynierii zwanej teorią obwodów (elektrotechniką).
- Z punktu widzenia fizyki muszą być spełnione prędkość rozchodzenia się fali
 elektromagnetycznej jest pomijana, czyli pomijane są efekty opóźnień w przepływie
 sygnału (innymi słowy: reakcja na pobudzenie jest natychmiastowa w każdym punkcie
 układu).

Obwody o parametrach rozłożonych

Analiza układu, w którym wykorzystywane są sygnały o okresach porównywalnych z czasem propagacji fali – nie można skorzystać z omawianego poziomu abstrakcji (czyli analizować obwodów skupionych) – tzw. **układy o parametrach rozłożonych** – prawa i narzędzia matematyczne z zakresu teorii pola elektromagnetycznego.

Kierunki odniesienia

- W obwodach elektrycznych rozpatruje się *napięcia pomiędzy węzłami* oraz *prądy płynące w gałęziach*.
- Na ogół zarówno napięcia, jak i prądy zmieniają się w czasie, a ich kształty mogą być różnorodne (napięcie/prąd stały, sinusoidalnie zmienny, przebiegi odkształcone itp.).
- Z tego powodu ogólnie nie jest możliwe określenie rzeczywistego kierunku przepływu prądu oraz biegunowości napięcia.
- Konieczne jest więc przyjęcie pewnych kierunków odniesienia.

Kierunki odniesienia

Dla każdego prądu przyjmuje się kierunek odniesienia zaznaczony za pomocą strzałki.

Rys. 10: Gałąź obwodu z zaznaczoną strzałką kierunku odniesienia prądu

$$i(t_1) = 1.6 \text{ A}$$

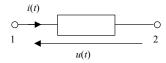
w rozpatrywanej chwili prąd równy 1,6 A płynie zgodnie ze strzałką

$$i(t_2) = -0.2 \text{ A}$$

w rozpatrywanej chwili prąd płynie w kierunku przeciwnym do wskazanego przez strzałkę

Kierunki odniesienia

Znajomość znaku i wartości prądu w danej chwili oraz kierunku odniesienia umożliwia jednoznaczne określenie rzeczywistego prądu w tej chwili.

Rys. 11: Gałąź obwodu z zaznaczonymi strzałkami kierunku odniesienia prądu i napięcia

$$u\left(t_{1}\right)=12\,\mathrm{V}$$

w rozpatrywanej chwili potencjał elektryczny zacisku 1 jest o 12V większy niż potencjał zacisku 2

$$u(t_2) = -6 V$$

w chwili t2 potencjał zacisku 1 jest o 6 V mniejszy od potencjału zacisku 2

Kierunki odniesienia

Napięcie u(t) wzdłuż elementu – napięcie gałęziowe

Kierunki odniesienia

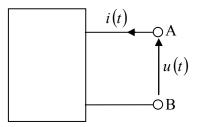
- Jeżeli strzałki prądu i napięcia mają przeciwne zwroty prąd i napięcie mają stowarzyszone kierunki odniesienia.
- Często zastępujemy zwrot kierunek odniesienia prądu lub napięcia zwrotem uproszczonym: kierunek prądu lub napięcia.
- Jeżeli napięcie u oraz prąd i dla elementu są określone zgodnie z tą konwencją, moc chwilowa w elemencie jest dodatnia, gdy obie wielkości u oraz i są dodatnie.
- W zależności od rodzaju elementu, energia jest rozpraszana (np. rezystor liniowy) lub przechowywana (np. kondensator).

Moc i energia

Moc i energia

Rozpatrujemy obwody 2-końcówkowe, zwane dwójnikami.

Dwójnik– pojedynczy element 2–końcówkowy lub połączenie elementów, z których wyprowadzono na zewnątrz dwie końcówki.

Rys. 12: Dwójnik z oznaczeniem napięcia i prądu

Moc chwilowa

Moc chwilowa

Moc chwilowa dwójnika – iloczyn napięcia u(t) oraz prądu i(t).

$$p(t) = u(t) i(t). (1)$$

$$1W = 1VA$$

- Przy standardowym ostrzałkowaniu prądu i napięcia moc ta jest mocą pobieraną przez element z otoczenia
- Jeżeli w chwili t_0 : $p(t_0) > 0$ moc w tej chwili jest pobierana przez element.
- Jeżeli w chwili t_0 : $p(t_0) < 0$ moc w tej chwili jest oddawana przez element do otoczenia.

Źródła napięcia stałego

- Baterie (akumulatory) do: telefonów komórkowych, laptopów, latarek, zegarków, kalkulatorów, nadajników zdalnego sterowania (pilotów), akumulatory samochodowe – powszechnie wykorzystywane w życiu codziennym.
- Bateria źródło energii elektrycznej, pochodzącej z wewnętrznej reakcji chemicznej.
- Na rynku dostępne są dwa rodzaje źródeł: baterie pierwotne i odnawialne (akumulatory).

Baterie pierwotne

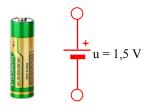
- Bateria pierwotna budowa umożliwia całkowite rozładowanie tylko raz.
- Często baterie pierwotne są zbudowane z materiałów używanych w produkcji baterii odnawialnych – ich konstrukcja i proces produkcji jest zupełnie inny – nie należy ładować baterii pierwotnych.

Baterie odnawialne

- Bateria odnawialna działa na tej samej zasadzie co bateria pierwotna, z tą różnicą, że zachodzące procesy chemiczne mogą być odwrócone poprzez mechanizm ładowania.
- W wyniku tego działania bateria odzyskuje pierwotne właściwości.
- W zależności od konstrukcji baterie takie mają żywotność pomiędzy 100 i 1000 cykli.

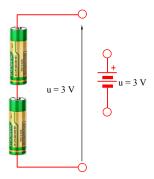
Baterie

- Najważniejsze parametry baterii: napięcie znamionowe, zgromadzona energia i wewnętrzna rezystancja.
- Napięcie mierzone na zaciskach baterii (pojedynczym jej ogniwie, ang. cell) jest wynikiem reakcji chemicznej uwalniającej energię.

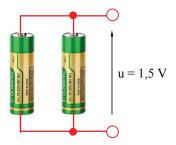
Rys. 13: Pojedyncze ogniwo (bateria) i jej symbol

Większa wartość napięcia – kilka ogniw połączonych szeregowo, tzn. dodatni zacisk pierwszego ogniwa połączony jest z ujemnym zaciskiem drugiego, i tak dalej

Rys. 14: Szeregowe połączenie dwóch baterii

Zwiększenie pojemności akumulatora (w sensie gromadzonej energii) bez zwiększania napięcia na zaciskach – pojedyncze ogniwa mogą być łączone równolegle

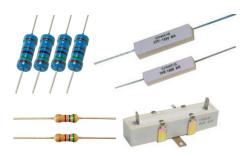
Rys. 15: Równoległe połączenie dwóch baterii

Istotne jest, aby łączone w ten sposób ogniwa miały prawie identyczne napięcia – zapobiega to zniszczeniu jednego ogniwa przez drugie.

Opornik liniowy

Opornik liniowy

- Rezystory występują w wielu formach, jako elementy dyskretne do montażu
 powierzchniowego lub przeplatanego, jako elementy składowe struktur scalonych i
 hybrydowych oraz jako grzałki np. z chromonikieliny (Nichrome).
- Podział ze względu na sposób wykonania: warstwowe, objętościowe i drutowe.

Rys. 16: Rezystory warstwowe i objętościowe

Opornik liniowy

Rys. 17: Rezystory drutowe

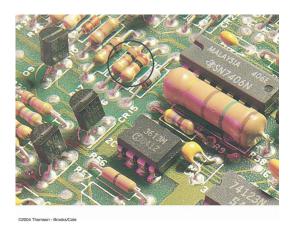

Rys. 18: Rezystory stałe i zmienne

Rys. 19: Rezystory do montażu powierzchniowego

Fragment płytki drukowanej

Rys. 20: Fragment płytki drukowanej

Rezystory

Parametry i oznaczenia

Dla rezystorów określa się m.in. następujące parametry:

- rezystancja znamionowa jest to rezystancja, jaka powinien mieć rezystor.
- tolerancja rezystancji znamionowej ponieważ ze względu na rozrzuty produkcyjne rezystory nie mają rezystancji dokładnie zgodnej z rezystancją znamionową, podaje się maksymalne dopuszczalne odchyłki. Wyraża się je w procentach wartości znamionowej,
- moc znamionowa jest to największa dopuszczalna moc wydzielana na rezystorze przy pracy ciągłej przy temperaturze otoczenia mniejszej niż $+70^{\circ}C$ (dla niektórych typów +40°C). W temperaturach wyższych rezystory wolno obciażać mniejsza moca.
- temperaturowy współczynnik rezystancji oznaczany w krajowych źródłach TWR, lub z angielskiego TCR, określa zmiany rezystancji pod wpływem temperatury. Im mniejsza wartość TCR, tym bardziej stabilny rezystor. Wartość TCR podaje sie w %/K lub ppm/K ($1\% = 10^4$ ppm).
- napięcie graniczne (definiowany tylko dla r. warstwowych)
- rezystancja krytyczna
- napięcie szumów

Rezystory

Rezystancja znamionowa

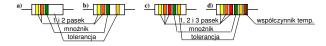
- Rezystancje znamionowe rezystorów tworzą szeregi (ciągi) odpowiadające różnym dokładnościom wykonania.
- Szeregi te, oznacza się symbolami E6, E12, E24, E48, E96, E192, odpowiadają one tolerancjom ±20%, ±10%, ±5%, ±2%, ±1%, ±0.5%.
- Rezystancja znamionowa jest oznaczana korpusie rezystora kodem cyfrowo-literowym lub barwnym.
- Stosowane są różne kody cyfrowo-literowe, np. rezystor 5.1Ω oznacza się jako 5.1 lub 5R1, 510Ω jako 510, 510R, K51, 5.1MΩ jako 5.1M, 5M1.
- Rezystory miniaturowe oznacza się kodem barwnym (rys. 22).

Szeregi wartości rezystancji znamionowej

Szereg E6	Szereg E12	Szereg E24
(±20%)	(±10%)	(±5%)
10	10	10
-	-	11
-	12	12
-	-	13
15	15	15
-	-	16
-	18	18
-	-	20
22	22	22
-	-	24
-	27	27
-	-	30
33	33	33
-	-	36
-	39	39
-	-	43
47	47	47
-	-	51
-	56	56
-	-	62
68	68	68
-	-	75
-	82	82
-	-	91

Rys. 21: Szeregi wartości rezystancji znamionowej

Kody barwne rezystorów

Rys. 22: Kody barwne rezystorów cz.1

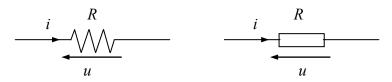
Kolor	Cyfry znaczące	Mnożnik	Tolerancja	Współczynnik temperaturowy [ppm/K]
Srebrny	-	0,01	10%	
Złoty	-	0,1	5%	-
Czarny				250
Brązowy		10	1%	100
Czerwony	2	100	2%	50
Pomarańczowy	3	1 000	15%	-
Żółty	4	10 000	-	25
Zielony	5	100 000	0,5%	20
Niebieski		1 000 000	0,25%	10
Fioletowy	7	10^{7}	0,1%	5
Szary	8	10 ⁸	-	1
Biały	9	10 ⁹	-	-
Brak paska		-	20%	-

Rys. 23: Kody barwne rezystorów cz.2

Prawo Ohma

Prawo Ohma

Opornik liniowy – symbol graficzny

Rys. 24: Symbol graficzny opornika liniowego

Prawo Ohma

Opornik liniowy spełnia prawo Ohma

$$u = Ri \longleftrightarrow i = Gu,$$
 (2)

$$R$$
 – opór w omach 1 $\Omega=1\frac{\rm V}{\rm A}$ $G=R^{-1}$ – przewodność w simensach 1S = $1\frac{\rm A}{\rm V}$

Moc w oporniku

Moc w oporniku

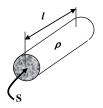
$$u(t) = Ri(t)$$

$$i(t) = \frac{1}{R}u(t)$$

$$p(t) = u(t)i(t) = R(i(t))^{2} = \frac{1}{R}(u(t))^{2}$$

Moc opornika liniowego jest w każdej chwili t nieujemna.

Zależność rezystancji od wymiarów

Rys. 25: Fragment przewodu

Zależność rezystancji od wymiarów

$$R = \rho \frac{l}{S}, \qquad (3)$$

 ρ – opór właściwy $[\Omega m]$ l – długość [m] S – przekrój $[m^2]$

Opór właściwy wybranych materiałów

$$\rho_{\text{aluminium}} = 24 \cdot 10^{-9} \,\Omega\text{m}$$

$$\rho_{\text{miedz}} = 16 \cdot 10^{-9} \,\Omega\text{m}$$

$$\rho_{\text{srebro}} = 15 \cdot 10^{-9} \,\Omega\text{m}$$

$$\rho_{\text{szklo}} = 10^9 \,\Omega\text{m}$$

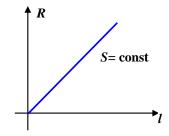
$$\rho_{\text{woda destylowana}} = 2,6 \cdot 10^5 \,\Omega\text{m}$$

$$\rho_{\text{woda morska}} = 0,22 \,\Omega\text{m}$$

$$\rho_{\text{silikon}} = 640 \,\Omega\text{m}$$

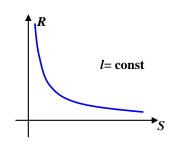
$$\rho_{\text{guma}} = 10^{15} \,\Omega\text{m}.$$

Zależność rezystancji od wymiarów

Rys. 26: Wykres zależności rezystancji od długości przy ustalonym przekroju

$$\mathbf{R} = \rho \frac{l}{S}$$

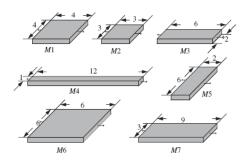

Rys. 27: Wykres zależności rezystancji od przekroju przy ustalonej długości

$$R = \rho \frac{l}{S}$$

Rezystancja planarnych materiałów wewnątrz układu scalonego

- Wszystkie rezystory mają tę samą grubość.
- Rezystancja elementu w kształcie prostopadłościanu jest określona przez stosunek długości do szerokości.
- R_o rezystancja elementu o jednostkowej długości i szerokości
- Rezystancja opornika o długości L
 i szerokości W wynosi: R = R_o L/W.

Rys. 28: Rezystory planarne o różnych kształtach [Agrawal 2005]

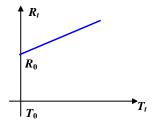
Zależność rezystancji od temperatury

Zależność rezystancji od temperatury

 $T \nearrow R \nearrow$

$$R_t = R_0 \left(1 + \alpha \left(T_t - T_0 \right) \right), \tag{4}$$

 R_0 – rezystancja w temperaturze odniesienia, np. $T_0 = 20^{\circ} \text{C}$ α – temperaturowy współczynnik oporu $\left\lceil \frac{1}{K} \right\rceil$.

Rys. 29: Wykres zależności rezystancji od temperatury

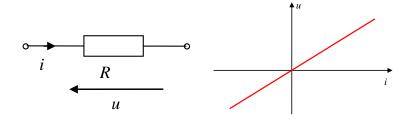
temperaturowy współczynnik oporu

$$\begin{split} \alpha_{\text{aluminium}} &= 0{,}0041\frac{1}{\text{K}}\\ \alpha_{\text{miedz}} &= 0{,}0039\frac{1}{\text{K}}\\ \alpha_{\text{srebro}} &= 0{,}0036\frac{1}{\text{K}} \end{split}$$

Rezystory

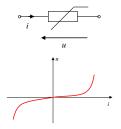
Rezystor liniowy – szczególny przypadek

Rys. 30: Symbol opornika liniowego i jego charakterystyka

Rezystory

Rezystor – dowolny dwuzaciskowy element, który można scharakteryzować za pomocą zależności algebraicznej między chwilowym prądem, a napięciem.

Rys. 31: Symbol opornika nieliniowego i przykładowa charakterystyka

Rezystory - przykłady

- u(t) = R(t)i(t) rezystor liniowy niestacjonarny
- u(t) = Ri(t) rezystor liniowy stacjonarny
- $u(t) = 0.73(i(t))^3$ rezystor nieliniowy

40.40.45.45.5.000

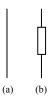
się w czasie (niestacjonarny).

Rezystor może być liniowy lub nieliniowy, niezmienny w czasie (stacjonarny) lub zmieniający

Połączenia (przewody)

Idealne i rzeczywiste połączenia (przewody)

- Przewód traktowany jest jako idealny może płynąć przez niego dowolny prąd bez start mocy (a zatem i pojawienia się napięcia na jego końcach).
- Symbol idealnego przewodu rys. 32(a) linia.
- Każdy rzeczywisty przewód o określonej długości posiada niezerową rezystancję, rozprasza energię i reprezentuje straty energii w układzie.
- Jeśli ta rezystancja jest istotna w konkretnym zastosowaniu modelem połączenia jest idealny przewód szeregowo połączony z rezystorem (rys. 32(b)).

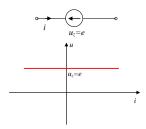

Rys. 32: Symbol obwodowy połączenia (a) idealnego, (b) rzeczywistego

Niezależne idealne źródło napięcia

Niezależne idealne źródło napięcia

- Idealne źródło napięcia element, który utrzymuje stałe napięcie na zaciskach, niezależnie od wartości prądu pobieranego z tych zacisków.
- W celu odróżnienia takiego idealnego elementu od baterii, oznaczamy źródło napięcia okręgiem o biegunowości wskazywanej przez strzałkę (grot wskazuje "+").
- Niezależne idealne źródło napięcia napięcie na zaciskach jest funkcją tylko czasu t.

Rys. 33: Symbol niezależnego źródła napięcia stałego i jego charakterystyka

Sterowane źródła napięcia

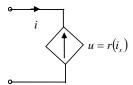
Sterowane źródła napięcia

- Dwa typy źródeł napięcia: niezależne i sterowane (zależne).
- Sterowane źródło napięcia dostarcza napięcie o wartości zależnej od wartości pewnego sygnału w obwodzie (sygnału prądowego lub napięciowego), którego źródło jest częścią.
- Źródła te wprowadzono na potrzeby modelowania fizycznych obiektów, takich jak: tranzystory, wzmacniacze operacyjne, transformatory.
- Bez ich istnienia nie byłoby możliwe obliczanie numeryczne układów elektronicznych, a zatem nie byłoby programów typu SPICE.
- Występują dwa rodzaje tych źródeł, a zależności je opisujące mogą mieć charakter liniowy lub nieliniowy.

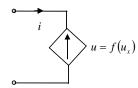
Sterowane źródła napięcia

Sterowane źródła napięcia

• W przypadku źródeł liniowych – zależności: $u = k_r i_x$ oraz $u = k_f u_x$, gdzie współczynniki k_r oraz k_f zwane są współczynnikami sterowania i mają odpowiednie jednostki.

Rys. 34: Symbol idealnego źródła napieciowego sterowanego pradowo

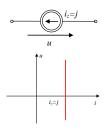

Rys. 35: Symbol idealnego źródła napieciowego sterowanego napieciowo

Niezależne idealne źródło prądu

Niezależne idealne źródło prądu

- Niezależne idealne źródło prądu prąd w nim płynący jest funkcją tylko czasu t, niezależnie od tego, jakie napięcie występuje na jego zaciskach.
- Istnieją specjalne układy elektroniczne zawierające tranzystory lub wzmacniacze operacyjne będące bardzo dobrymi źródłami prądu.

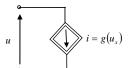

Rys. 36: Symbol niezależnego źródła prądu stałego i jego charakterystyka

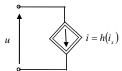
Sterowane źródła prądu

Sterowane źródła prądu

- Sterowane źródła prądu (liniowe i nieliniowe) stosowane w modelowaniu
- Źródła liniowe zależności: i = kgux, i = khiz, gdzie współczynniki kg, kh zwane są współczynnikami sterowania i mają odpowiednie jednostki.

Rys. 37: Symbol źródła prądowego sterowanego napięciowo

Rys. 38: Symbol źródła prądowego sterowanego prądowo

Wprowadzenie

Prawa Kirchhoffa

- Prawa Kirchhoffa to najbardziej ogólne i fundamentalne zasady obowiązujące w obwodach elektrycznych, które zostały stwierdzone eksperymentalnie przez niemieckiego profesora, Gustava Roberta Kirchhoffa (1824–1887).
- Prawa Kirchhoffa dotyczą struktury geometrycznej obwodu, czyli jego topologii i nie zależą od rodzaju elementów umieszczonych w poszczególnych gałęziach.
- Rozróżniamy: napięciowe prawo Kirchhoffa (w skrócie NPK) oraz prądowe prawo Kirchhoffa (w skrócie PPK).
- W celu ich sformułowania wprowadzimy najpierw pojęcie węzła i pętli.
- Wszystkie analizy będą przeprowadzane na obwodach zawierających dwójniki (elementy dwukońcówkowe).

Wprowadzenie

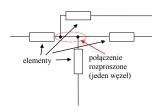
Prawa Kirchhoffa

- Elementy wielozaciskowe będą modelowane przy użyciu odpowiednich połączeń dwójników.
- Przykładami dwójników są: rezystory, źródła napięcia i źródła prądu (sterowane i niezależne).
- Dostęp do elementu odbywa się za pośrednictwem zacisków.
- Obwód elektroniczny tworzony jest poprzez łączenie ze sobą pewnej liczby elementów.
- Punkty, w których są połączone zaciski dwóch lub więcej elementów, są nazywane węzłami obwodu.
- Fragmenty obwodu pomiędzy węzłami określane są jako gałęzie obwodu.

Wprowadzenie

Prawa Kirchhoffa

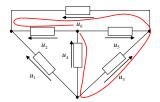
- Ponieważ zakładamy, że połączenia między elementami są idealne, nie jest konieczne aby elementy, które mają być ze sobą połączone w pojedynczym punkcie przestrzeni (czyli były traktowane jaki jeden węzeł), na rysunku dochodziły do jednego punktu.
- Przykład tego pokazano na rys. 39. Podczas gdy cztery elementy na rysunku są ze sobą
 połączone, ich połączenie nie występuje w jednym punkcie przestrzeni. Raczej jest to
 połączenie rozproszone, ale tworzące jeden węzeł.

Rys. 39: Połączenie rozproszone tworzące jeden węzeł

Wprowadzenie

- Pętla jest pojęciem topologicznym, a jej dokładna definicja wykracza poza ramy tego przedmiotu.
- W uproszeniu możemy przyjąć jest to zbiór elementów zaczynających się w jednym węźle, obejmujący kolejne połączone ze sobą gałęzie i kończący się w tym samym węźle.
- Przykład pętli, którą tworzą gałęzie o numerach 2, 6, 3, 4 pokazano na rys. 40.

Rys. 40: Obwód z zaznaczoną przykładową pętlą

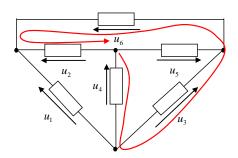
Napięciowe prawo Kirchhoffa

- Napięciowe prawo Kirchhoffa formułujemy w danej pętli, przyjmując dowolnie kierunek obiegu w tej pętli. Kierunek obiegu może być zgodny lub przeciwny do ruchu wskazówek zegara.
- W każdej chwili czasu algebraiczna suma napięć gałęziowych w rozpatrywanej
 pętli równa się zeru. Składniki sumy algebraicznej piszemy ze znakiem plus, jeżeli
 kierunki napięć gałęziowych są zgodne z kierunkiem obiegu i ze znakiem minus
 w przypadku przeciwnym.

Napięciowe prawo Kirchhoffa

Dla przykładu z rys. 41, przy zaznaczonej pętli i kierunku obiegu, NPK przyjmuje postać

$$u_3 + u_6 - u_2 - u_4 = 0. (5)$$

Rys. 41: Obwód z zaznaczoną przykładową pętlą i kierunkiem obiegu

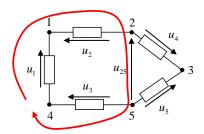
Napięciowe prawo Kirchhoffa

- Bardziej ogólną wersję napięciowego prawa Kirchhoffa otrzymujemy rozpatrując tzw. zamknięty ciąg węzłów, czyli zbiór węzłów zaczynający się i kończący w tym samym węźle.
- W dowolnym obwodzie, dla każdego zamkniętego ciągu węzłów w dowolnej chwili, algebraiczna suma napięć występujących pomiędzy węzłami tworzącymi ciąg zamknięty, jest równa zeru.
- Kierunek obiegu jest obecnie wymuszony przez przyjęty ciąg wezłów.

Napięciowe prawo Kirchhoffa

W układzie pokazanym na rys. 42 zamknięty ciąg węzłów 1, 2, 5, 4, 1 wyznacza kierunek obiegu i prowadzi do równania

$$-u_2 - u_{25} + u_3 + u_1 = 0. (6)$$

Rys. 42: Obwód z zaznaczonym ciągiem węzłów

Prądowe prawo Kirchhoffa

- Dla każdego obwodu i dowolnego jego węzła, w każdej chwili, algebraiczna suma prądów w gałęziach zbiegających się w tym węźle jest równa zeru.
- W wyznaczonej wyżej sumie algebraicznej przypisujemy prądowi znak plus, jeżeli jego kierunek jest od węzła i znak minus w przypadku, gdy strzałka prądu jest skierowana do węzła.
- Dopuszczalne jest również przyjęcie przeciwnej reguły.

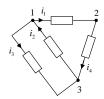
Prądowe prawo Kirchhoffa

W układzie pokazanym na rys. 43 formułujemy PPK w węźle pierwszym

$$i_1 - i_2 + i_3 = 0 (7)$$

oraz trzecim

$$i_2 - i_3 - i_4 = 0. (8)$$

Rys. 43: Przykładowy obwód

Prądowe prawo Kirchhoffa - komentarz

Należy podkreślić, że łącząc idealne źródła prądowe można zbudować układy, które nie spełniają PPK, np. dołączając do węzła tylko trzy jednakowo zorientowane źródła o wartości 1 A. Takie obwody nie będą jednak rozważane, gdyż jeżeli PPK nie jest spełnione w pewnym węźle, to ładunek elektryczny musi się gromadzić w tym węźle, co narusza założenie dotyczące obwodów skupionych.

Napięciowe prawo Kirchhoffa - komentarz

Należy podkreślić, że łącząc idealne źródła napięciowe można zbudować układy, które nie spełniają NPK, np. włączając w pętli tylko trzy jednakowo zorientowane źródła o wartości 1 V. Takie obwody nie będą jednak rozważane, gdyż jeżeli NPK nie jest spełnione w pewnej pętli to narusza to założenie dotyczące obwodów skupionych.

Maksymalna liczba niezależnych praw Kirchhoffa. Wnioski

- Dla obwodu, w którym jest α węzłów można ułożyć $\alpha-1$ niezależnych PPK.
- Dla obwodu, w którym jest α węzłów i β gałęzi można ułożyć $\beta-\alpha+1$ niezależnych NPK.
- Dla obwodu, w którym jest α węzłów i β gałęzi można ułożyć β niezależnych praw Kirchhoffa.